

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

KOMITET REGIONÓW

101. SESJA PLENARNA W DNIU 30 MAJA 2013 R.

Opinia „Pakiet dotyczący zatrudnienia młodzieży”

(2013/C 218/01)

KOMITET REGIONÓW

- Przyjmuje z zadowoleniem pakiet dotyczący zatrudnienia młodzieży, który przedstawia szereg konkretnych środków wspomagających państwa członkowskie w zwalczaniu niedopuszczalnie wysokiej stopy bezrobocia osób młodych i związanego z tym wykluczenia społecznego.
- Podkreśla zasadniczą rolę władz lokalnych i regionalnych w opracowywaniu i realizacji działań na rzecz walki z bezrobociem, stwarzaniu możliwości dla młodzieży i wspieraniu wymiany dobrych praktyk.
- Zwraca również uwagę na znaczenie czynnego udziału młodych osób i ich organizacji we współpracy dotyczącej realizowanych strategii.
- Zważywszy na pilny charakter tej kwestii, Komitet wnosi, by Rada Europejska zgodziła się na przyspieszenie wdrażania Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych już w 2013 r.
- Apeluje do Komisji Europejskiej, by dokończyła prace nad europejskimi ramami jakości dla staży, utworzyła europejski sojusz na rzecz przyuczania do zawodu oraz opracowała wniosek dotyczący nowego rozporządzenia EURES.
- Apeluje do Komisji, by wspierała i uzupełniała działanie państw członkowskich w zakresie polityki kształcenia zawodowego, proponując w formie zalecenia minimalne normy jakości przyuczania do zawodu na szczeblu europejskim w celu łatwiejszego uznawania zdobytych umiejętności w całej Europie.

Sprawozdawca	Enrico ROSSI (IT/PSE), przewodniczący regionu Toskania
Dokumenty źródłowe	Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Wprowadzanie młodzieży na rynek pracy” COM(2012) 727 final Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „W kierunku ram jakości dla staży. Drugi etap konsultacji z partnerami społecznymi na szczeblu europejskim na podstawie art. 154 TFUE” COM(2012) 728 final

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

Kontekst ogólny

1. Docenia wysiłki Komisji Europejskiej zmierzające do bardziej zdecydowanego zwalczania bezrobocia osób młodych, ponieważ jest to bez wątpienia jeden z najpoważniejszych problemów stojących przed UE, który pilnie wymaga skoordynowanego i systemowego zaangażowania politycznego⁽¹⁾, a także wiarygodnych środków umożliwiających stawienie mu czoła.

2. Przyjmuje z zadowoleniem pakiet dotyczący zatrudnienia młodzieży⁽²⁾, który przedstawia szereg konkretnych środków wspomagających państwa członkowskie w zwalczaniu niedopuszczalnie wysokiej stopy bezrobocia osób młodych i związanego z tym wykluczenia społecznego.

3. Ocenia pozytywnie podejście dwutorowe (zalecenia dla państw członkowskich oraz koordynacja, inicjatywy i środki na szczeblu europejskim) zaproponowane przez Komisję w komunikacie „Wprowadzanie młodzieży na rynek pracy”. Jednocześnie podkreśla potrzebę odpowiednich i proporcjonalnych działań oraz środków na szczeblu europejskim, krajowym i regionalnym, w pełni zgodnych z zasadą pomocniczości.

4. Podkreśla zasadniczą rolę władz lokalnych i regionalnych w opracowywaniu i realizacji działań na rzecz walki z bezrobociem, stwarzaniu możliwości dla młodzieży i wspieraniu wymiany dobrych praktyk, zwracając również uwagę na znaczenie czynnego udziału młodych osób i ich organizacji we współpracy dotyczącej realizowanych strategii.

5. Przyjmuje z zadowoleniem decyzję Rady Europejskiej z 7–8 lutego 2013 r. w sprawie przeznaczenia 6 mld euro na Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, w której udział wziąć mogą wszystkie regiony (NUTS 2) o stopie bezrobocia osób młodych przekraczającej 25 %. Uważa

niemniej, że chociaż jest to zachęcający sygnał, to przewidziane środki są jeszcze niewystarczające, by zaradzić skali tego problemu.

6. Zważywszy na pilny charakter tej kwestii, Komitet wnosi, by Rada Europejska zgodziła się na przyspieszenie wdrażania Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych już w 2013 r.

7. Uważa, że znaczna część środków przeznaczonych na Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych powinna zostać przekazana władzom lokalnym i regionalnym, by zwiększyć ich możliwości realizacji przedsięwzięć na rzecz zatrudnienia młodzieży w sposób najbardziej dostosowany do miejscowych warunków.

8. Apeluje do Komisji Europejskiej, by dokończyła prace nad europejskimi ramami jakości dla staży, utworzyła europejski sojusz na rzecz przyuczania do zawodu oraz opracowała wnioski dotyczące nowego rozporządzenia EURES.

9. Podkreśla znaczenie skoordynowanego i zrównoważonego podejścia horyzontalnego do procesu wdrażania, by zapewnić synergię między wszystkimi inicjatywami strategicznymi: „Programem na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia”⁽³⁾, inicjatywą „Mobilna młodzież”⁽⁴⁾ i „Unią innowacji” oraz Europejską agendą cyfrową, a także między nimi a polityką spójności na lata 2014–2020.

10. Zdecydowanie popiera strategię „Europa 2020” i jej instrumenty, a także zaangażowanie na rzecz realizacji jej celów w zakresie zatrudnienia, w tym ograniczenia liczby osób przedwcześnie kończących naukę, zachęcając państwa członkowskie do wzmocnienia określonych w tej strategii działań na rzecz wzrostu i innowacji, a także propagując ściślejszą współpracę różnych szczebli władzy. W tym kontekście podkreśla zasadniczą rolę władz lokalnych i regionalnych w realizacji celów strategii „Europa 2020” oraz potrzebę wdrażania krajowych programów reform w oparciu o współpracę różnych szczebli władzy.

⁽¹⁾ CdR 2562/2012 fin.

⁽²⁾ COM(2012) 727 final, COM(2012) 728 final, COM(2012) 729.

⁽³⁾ CdR 401/2010 fin.

⁽⁴⁾ CdR 292/2010 fin.

11. Podkreśla, że istotne jest zdecydowane zajęcie się zjawiskiem młodzię europejskiej, która nie kształci się, nie pracuje i nie szkoli się, poprzez oszacowanie jego krótko- i długoterminowych kosztów, ze świadomością jego wpływu społecznego i gospodarczego, a także konsekwencji i zagrożeń (o charakterze społecznym i demokratycznym) związanych z brakiem usamodzielnienia się młodych osób. Uważa również, że integracja młodzię na rynku pracy zależy od stopnia skuteczności służb zatrudnienia, od powiązań między kształceniem a pracą, a także od większej czy mniejszej obecności w tym kontekście organizacji wolontariackich i trzeciego sektora. Trzeba podkreślić, że najlepsze efekty uzyskuje się dzięki współpracy władz lokalnych i regionalnych, agencji zatrudnienia, organizacji zajmujących się doradztwem oraz instytucji edukacyjnych.

12. Odnotowuje, że najlepsze wyniki pod względem zatrudnienia młodzię osiągnięto w tych krajach, w których młodzi ludzie mają możliwość podjęcia wysokiej jakości staży i które mają dobrze rozwinięty system przyuczania do zawodu⁽⁵⁾ stanowiący integralną część systemu kształcenia i pośrednictwa pracy. Uważa również, że dotyczy to właśnie krajów, w których skutecznie działają służby zatrudnienia. W związku z tym podkreśla, że należy zwrócić uwagę na dobre praktyki stosowane na szczeblu europejskim w ramach systemów i służb publicznych zapewniających poradnictwo zawodowe i wsparcie w poszukiwaniu pracy; uważa ponadto, że należy, w miarę możliwości, włączyć możliwie jak największą liczbę lokalnych organizacji młodzieżowych do działań urzędów pracy i służb poradnictwa zawodowego.

13. Z zadowoleniem przyjmuje tzw. gwarancję dla młodzię, która zapewnia, że w ciągu 4 miesięcy od opuszczenia szkoły lub zakończenia pracy młodzię dostanie dobrej jakości ofertę pracy, ustawicznego kształcenia, przyuczania do zawodu lub stażu. Obniżenie stopy bezrobocia wśród młodzię ma fundamentalne znaczenie dla przyszłości Europy.

14. Będzie z uwagą śledzić praktyczne wdrażanie gwarancji dla młodzię, przypomina jednak, że ponieważ jest ona kosztownym instrumentem, państwa członkowskie, zwłaszcza te borykające się z poważnymi trudnościami finansowymi, będą potrzebowały zdecydowanego wsparcia UE na jego wdrożenie.

15. Podkreśla, że istotne jest umożliwienie skorzystania z tej inicjatywy młodym ludziom, w tym absolwentom wyższych uczelni, do 30, a nie tylko do 25 roku życia.

16. Będzie czuwać, by w negocjacjach międzyinstytucjonalnych na temat nowych przepisów Europejskiego Funduszu Społecznego dotyczących inicjatywy w sprawie zatrudnienia młodzię uzgodnionej przez Radę Europejską na posiedzeniu w dniach 7–8 lutego 2013 r. ustalono bardziej elastyczne warunki przyznawania środków z tytułu tego instrumentu. Chodzi tu o takie kwestie jak stopa współfinansowania lub zaliczki, by skuteczniej i szybciej reagować na trudną sytuację regionów w tej dziedzinie. Wnosi ponadto, by informacje o zasadach funkcjonowania tej inicjatywy oraz o wielkości środków pochodzących z obu źródeł jej finansowania zostały przekazane władzom lokalnym i regionalnym z odpowiednim wyprzedzeniem, tak by mogły je one uwzględnić przy

opracowywaniu strategii walki z bezrobociem młodzię oraz systemów gwarancji.

Wpływ przyuczania do zawodu na usamodzielnienie się młodzię

17. Zachęca państwa członkowskie i właściwe placówki oświatowe do realizacji programów szkoleniowych ułatwiających przechodzenie ze szkół na rynek pracy, a także je antycypujących, tak by młodzię nie pozostawała zbyt długo w systemie kształcenia lub szkolenia, nie mając jednocześnie perspektyw na pracę. Wcześniejszemu wejściu na rynek pracy musi jednak towarzyszyć możliwość ponownego udziału w kształceniu, by ulepszyć umiejętności lub przekwalifikować się w ramach doskonalenia zawodowego. Zaleca jednocześnie opracowanie i wdrożenie regionalnych strategii dotyczących rynku pracy i kształcenia zawodowego, we współpracy z samorządami terytorialnymi, organami zajmującymi się zagadnieniami edukacji i kształcenia, rządowymi agencjami zatrudnienia oraz przedsiębiorstwami, by ułatwić integrację zawodową w ramach zintegrowanych systemów gospodarczych.

18. Podkreśla potrzebę pilnego zajęcia się zjawiskiem z płcią aspektem bezrobocia osób młodych, gdyż młode kobiety są częściej zatrudniane na niepewnych warunkach, a także odczuwają skutki zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć, nawet podczas staży, oraz brak odpowiednich środków zapewniających równowagę między życiem zawodowym a prywatnym. Apeluje zatem, by wszystkie programy mające na celu zwiększenie zatrudnienia młodzię uwzględniały sytuację krajową, regionalną i lokalną, a także aspekty tego problemu związane z płcią.

19. Przypomina, że programy przyuczania do zawodu znacznie ułatwiają przechodzenie ze szkoły na rynek pracy, umożliwiając młodzię zdobycie zarówno doświadczenia zawodowego w miejscu pracy, jak i wiedzy teoretycznej poza miejscem pracy dzięki zaangażowaniu przedsiębiorstw i placówek oświatowych w ten proces kształcenia. Dlatego też zachęca państwa członkowskie do popularyzacji przemianych lub dualnych programów przyuczania do zawodu, również w trakcie kształcenia wyższego.

20. Życzy sobie możliwości przyjęcia wspólnych ram z poszanowaniem rozdziału kompetencji w celu zapewnienia zgodności przemianych programów szkoleniowych istniejących w poszczególnych państwach członkowskich, optymalnego wykorzystania przyuczania do zawodu i wskazania najlepszych instrumentów jego wprowadzania.

21. Apeluje do Komisji, by wspierała i uzupełniała działanie państw członkowskich w zakresie polityki kształcenia zawodowego, proponując w formie zalecenia minimalne normy jakości przyuczania do zawodu na szczeblu europejskim w celu łatwiejszego uznawania zdobytych umiejętności w całej Europie.

22. Docenia postępy poczynione na drodze do europejskiego sojuszu na rzecz przygotowania zawodowego, gdyż ułatwia on zaspokojenie zapotrzebowania na umiejętności i przyczynia się do stworzenia odpowiednich ram odniesienia dla uzyskanych kwalifikacji.

⁽⁵⁾ SWD(2012) 406 final.

23. Popiera propozycję Komisji, by promować formy współpracy zachęcające do rozwoju i rozpowszechnienia szkoleń w systemie dualnym. Powinny w niej jednak uczestniczyć władze odpowiedzialne za kształcenie, szkolenie i politykę zatrudnienia na szczeblu krajowym, a także przedstawiciele władz lokalnych i regionalnych, organy zarządzające EFS, przedstawiciele przedsiębiorstw i partnerów społecznych. Celem jest wskazanie, jakie strategie można by zastosować, by umocnić przyuczanie do zawodu w ramach rynku pracy i systemu kształcenia państw członkowskich, i jakie są skuteczne sposoby wykorzystania środków krajowych z EFS na opracowywanie i realizację programów kształcenia w systemie dualnym.

24. Stwierdza, że najlepsze wyniki pod względem zatrudnienia i przyuczania do zawodu osiąga się, gdy istnieje owocna współpraca między wszystkimi zainteresowanymi stronami⁽⁶⁾. Proponuje zatem państwom członkowskim propagowanie skutecznej współpracy między szkołami, placówkami oświatowymi i instytucjami prowadzącymi kształcenie i szkolenie zawodowe, środowiskiem przedsiębiorców i służbami zatrudnienia. Można to osiągnąć za pomocą różnorodnej działalności kulturalnej i strukturalnej, a także zachęt finansowych i podatkowych stosowanych – w odpowiednich przypadkach – przez władze lokalne i regionalne.

25. Uważa, że konieczne jest wyjście naprzeciw specyficznemu potrzebom MŚP, które mogą się przyczynić do przekazania młodzieży umiejętności poszukiwanych na rynku pracy, lecz które dysponują ograniczonymi środkami i napotykają często coraz większe przeszkody o charakterze organizacyjnym, biurokratycznym i kulturowym.

26. Uważa za konieczne, by organa i biura pracy zarządzane przez państwo lub samorządy lokalne i regionalne stwarzały warunki sprzyjające organizacji staży dla młodzieży, posiadały uprawnienia kontrolne i realizowały zadania wynikające z monitorowania przebiegu staży; należy także dostosować do tych celów ramy instytucjonalne.

Rola staży we wchodzeniu na rynek pracy

27. Przypomina, że chociaż taka ścieżka kształcenia jak staż jest krótkotrwała, to powinna wyposażać młodzież w przydatne umiejętności, które umożliwią jej jak najszybsze, stabilne wejście na rynek pracy. Dlatego też staże powinny mieć wysoką jakość zarówno z punktu widzenia treści kształcenia, jak i ochrony socjalnej. Komitet Regionów apeluje zatem do samorządów lokalnych, by zaoferowały młodzieży jak najwięcej staży, tak by mogła ona w większym stopniu zapoznać się z różnorodnymi profesjami i zawodami. Uważa ponadto, że władze lokalne i regionalne mogą dawać przykład w dziedzinie wdrażania programów wysokiej jakości staży i zaleca w związku z tym, by władze te odgrywały stymulującą rolę, we współpracy z placówkami oświatowymi, w przyjmowaniu i zatrudnianiu stażystów oraz w tworzeniu warunków współpracy z sektorem przedsiębiorstw w celu szybkiej integracji młodzieży na rynku pracy.

28. Odnotowuje, że w wielu państwach członkowskich nieprawidłowo korzysta się ze staży, które stają się okazją do

nadużyć, by przyciągnąć tanią lub wręcz bezpłatną siłę roboczą, i które często zastępują normalne umowy o pracę, w wielu przypadkach w okresach szczytowych.

29. Stwierdza, że w definicji stażu należy uwydatnić ten instrument jako proces kształcenia przybliżający stażystę do zatrudnienia; ponadto zauważa, że właściwa definicja powinna obejmować szersze pojęcie „struktury”, na które składają się poradnictwo zawodowe, kształcenie i praca.

30. Zdecydowanie popiera rolę UE w określaniu kryteriów jakości uznanych na poziomie europejskim. Rozwiązanie na poziomie UE przyniosłoby między innymi wyraźne korzyści, jeśli chodzi o mobilność stażystów w obrębie UE i poza jej obszarem, oraz przyczyniłoby się do większej integracji rynku pracy.

31. Pozytywnie odnosi się do propozycji Komisji Europejskiej w sprawie europejskich ram jakości dla staży jako do zbioru środków ułatwiających wejście młodzieży w środowisko pracy.

32. Zdecydowanie wzywa do pilnego przyjęcia europejskiego zalecenia w sprawie staży i do zdefiniowania w nim wspólnych dla wszystkich państw członkowskich minimalnych norm na poziomie europejskim. Takie zalecenie powinno właściwie uwzględniać wszystkie rodzaje staży, nie ograniczając się jedynie do staży na wolnym rynku (poza programem nauczania).

33. Pragnie, by przyjęto (na poziomie poszczególnych państw członkowskich) minimalne wymogi, takie jak zawarcie pisemnej umowy między stażystą a organizacją przyjmującą i ewentualnie placówką kształcenia lub podmiotem zajmującym się organizowaniem stażu. W umowie należy określić aspekty takie, jak cele zawodowe i edukacyjne, czas trwania stażu, godziny odbywania stażu oraz, w odnośnych przypadkach, ubezpieczenie społeczne i zwrot poniesionych wydatków lub opłat. Zawartość merytoryczna stażu określona w umowie powinna być zagwarantowana dzięki wyznaczeniu, w ramach organizacji przyjmującej, opiekunów posiadających właściwe kompetencje zawodowe odpowiadające przedmiotowi stażu.

34. Zaleca przestrzeganie zasady przejrzystości w stosunku do stażysty i podkreśla konieczność przewidzenia adekwatnego zwrotu poniesionych kosztów (lub opłat), który mógłby zostać sfinansowany ze środków EFS i stanowić ważny element jakości umożliwiający osiągnięcie „wzajemnych korzyści” tak dla młodej osoby, jak i dla firmy, z pełnym poszanowaniem godności stażysty.

35. Podkreśla, że podmiot przyjmujący stażystę koniecznie powinien spełniać obowiązujące wymagania, np. działać zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony socjalnej, bezpieczeństwa i higieny pracy, norm dotyczących osób niepełnosprawnych itd.

36. Podkreśla konieczność formalnej certyfikacji wiedzy i kompetencji zdobytych przez stażystę w trakcie odbywania stażu.

⁽⁶⁾ COM(2012) 669 final.

37. Popiera propozycję Komisji Europejskiej dotyczącą unowocześnienia dyrektywy w sprawie kwalifikacji zawodowych (7) i poszerzenia zakresu jej stosowania, tak by objąć nią okresy staży odbytych w innych państwach członkowskich; wzywa jednak do zbadania, czy dyrektywa ta będzie obejmować nie tylko staże konieczne do wykonywania zawodu regulowanego, lecz także staże na wolnym rynku i staże związane z programem kształcenia.

Mobilność jako czynnik rozwoju potencjału młodzieży

38. Postrzega mobilność geograficzną młodych pracowników jako ważny instrument przyczyniający się do rozwiązania kwestii niedopasowania między popytem i podażą pracy na poziomie lokalnym. W tym celu staże opracowane zgodnie z konkretnymi kryteriami dotyczącymi danego sektora odniesienia (np. staże w sektorze rzemiosła lub turystyki) mogą być skutecznymi narzędziami ułatwiającymi mobilność, której celem jest powrót młodych ludzi do regionów pochodzenia z większymi szansami na znalezienie tam pracy dzięki zdobyciu lepszych kwalifikacji. Jest to szczególnie istotne dla zachowania spójności terytorialnej i wsparcia regionów, które borykają się z problemami demograficznymi, takimi jak starzenie się ludności i wyludnienie.

39. Pragnie, by kolejne programy europejskie na rzecz wspierania mobilności, np. w ramach inicjatywy „Erasmus dla wszystkich”, otrzymywały odpowiednie, trwałe finansowanie, by jak najmłodszy studenci mogli jeden etap szkolenia lub kształcenia uniwersyteckiego odbyć za granicą. Należy przy tym uwzględnić szczególną sytuację osób młodych pochodzących z regionów najbardziej oddalonych.

40. Popiera decyzję Komisji Europejskiej, by europejską sieć zatrudnienia przekształcić w skierowany na osiągnięcie wyników instrument pośrednictwa pracy, a ponadto rozwinąć inicjatywę „Twoja pierwsza praca z EURES-em”, tak by pomóc obywatelom UE w wieku 18–30 lat w znalezieniu pracy w innym państwie członkowskim.

41. Uważa za konieczne umożliwienie przeznaczenia zasobów – zarówno z EFS, jak i z funduszy krajowych lub regionalnych jako uzupełnienie unijnych programów kształcenia – skierowanych na propagowanie konkretnych programów mobilności, które umożliwiłyby wszystkim młodym ludziom w UE dostęp do mobilności na równych warunkach niezależnie od miejsca zamieszkania, poprzez zachęcanie publicznych służb zatrudnienia w państwach członkowskich do rozwijania programów, które upowszechniałyby możliwości wynikające z systemu EURES dzięki uwzględnieniu ich w stałej działalności tych służb.

Niektóre priorytety przekrojowe

42. Z zadowoleniem przyjmuje wdrożenie unijnej panoramy umiejętności i europejskiego paszportu umiejętności, służących określeniu kompetencji. Instrumenty te mogą faktycznie lepiej zaspokoić zapotrzebowanie na odpowiednie umiejętności i przyczynić się do stworzenia właściwych ram odniesienia dla kwalifikacji, tak by uwzględnić nie tylko kompetencje nabyte

w ramach nauki formalnej, lecz także związane z nauką nieformalną i pozaformalną.

43. Zachęca państwa członkowskie do opracowania i wdrożenia polityk i narzędzi sprzyjających tworzeniu przez młodych ludzi nowych przedsiębiorstw, także poprzez różne formy udzielania gwarancji w odniesieniu do uzyskanego finansowania i leasingu oraz poprzez zmniejszenie stopy opodatkowania pożyczek, a także poprzez instrumenty mikrokredytowe.

44. Uważa, że należy stworzyć pomost łączący środowisko akademickie z rynkiem pracy, wykorzystując program „Erasmus dla młodych przedsiębiorców”, zwłaszcza ze względu na to, że ten ostatni okazuje się skutecznym instrumentem pobudzania przedsiębiorczości, co podkreślono w jednej z wcześniejszych opinii KR-u (8).

45. Zgadza się z Komisją Europejską co do znaczenia, jakie dla nowych, rozpoczynających działalność firm lub ogólnie dla wspierania zatrudnienia ma zdecydowane pobudzenie sektorów strategicznych wykazujących wysoki potencjał w dziedzinie zatrudnienia (branża opieki zdrowotnej, społecznej, gospodarka ekologiczna i ICT). Władze regionalne mogą w tym względzie odegrać szczególną rolę, wspierając w ukierunkowany sposób rozwój kwalifikacji w silnych obszarach regionalnych, w których perspektywy zatrudnienia są optymistyczne.

46. Uważa za istotne skuteczne połączenie pojęć bezpieczeństwa i elastyczności rynku pracy (*flexicurity*) dzięki znalezieniu równowagi między koniecznym dążeniem pracodawców do dysponowania elastyczną siłą roboczą a potrzebą samych pracowników dotyczącą bezpieczeństwa i ochrony w kontekście coraz bardziej niepewnych warunków pracy.

47. Podkreśla, że istotna jest współpraca z instytucjami na szczeblu lokalnym i regionalnym w celu określenia konkretnej strategii, jeśli chodzi o ogólne planowanie polityki zatrudnienia młodzieży i zarządzanie nią na szczeblu lokalnym. W tym celu pożądane mogłyby być nowatorskie sposoby zarządzania zintegrowanymi systemami polityki zatrudnienia młodzieży z myślą o tym, by ułatwić koordynację między podmiotem publicznym a młodymi pokoleniami oraz przedsiębiorstwami.

48. Podkreśla konieczność pełnego włączenia władz lokalnych i regionalnych w opracowanie i wdrażanie nowych inicjatyw, gdyż są one najważniejszym poziomem rządów, jeśli chodzi o przeprowadzenie oceny wymagań i potrzeb konkretnych obszarów oraz warunków lokalnych, a w związku z tym także w odniesieniu do zatrudnienia i programów przeznaczonych konkretnie dla młodzieży.

49. Przypomina Komisji Europejskiej, że władze lokalne i regionalne w dużej mierze są już odpowiedzialne za wdrażanie polityki w dziedzinie zatrudnienia, edukacji i szkoleń. Jednocześnie ubolewa, że w komunikacie Komisji Europejskiej nie znalazło się konkretne odniesienie do kompetencji regionów i władz lokalnych (9) ani w zakresie opracowywania, ani wdrażania polityki w wyżej wspomnianych dziedzinach.

(7) COM(2011) 883.

(8) CdR 1186/2012 fin.

(9) CdR 1186/2012 fin.

50. Zaleca, by w ramach pakietu dotyczącego zatrudnienia młodzieży i w szerszym kontekście propagowania programów gwarancji dla młodzieży instrumenty, jakim są staże, znalazły właściwe miejsce i konieczne wsparcie ze strony UE, tak aby w ramach unijnych polityk zatrudnienia młodzieży stawić czoła poważnemu wyzwaniu stojącemu przed Europą socjalną: uniknąć podziału pokoleniowego dzięki uznaniu prawa młodzieży do skorzystania z możliwości usamodzielnienia się.

51. Uważa, że niezbędne jest przeznaczenie znacznych środków szkoleniowych na rozwijanie przedsiębiorczości wśród młodzieży. Powinny one dotyczyć sektorów wschodzących, określonych w poszczególnych strategiach regionalnych z uwzględnieniem ogólnego kontekstu gospodarczego.

Spółeczeństwo europejskie dysponuje potencjałem wzrostu w postaci zgromadzonej wiedzy i chęci młodzieży do nauki zawodu. Doświadczenie powinno służyć temu, by nie ukierunkowywać młodych przedsiębiorców na sektory, które w krótkim czasie wyczerpią swe możliwości gospodarcze. W związku z tym w złożonej rzeczywistości społeczno-gospodarczej ważne jest, by nauczać, jak się uczyć za pomocą szkoleń pozwalających młodzieży przejść od pomysłu na przedsiębiorstwo do rzeczywistej konsolidacji projektu biznesowego. Uważamy, że finansowanie ma kluczowe znaczenie. Dlatego państwa członkowskie przeznaczą na ten cel określoną część swych instrumentów finansowych, stosując współczynniki bezpośrednio związane ze stopą bezrobocia wśród młodzieży, by umożliwić finansowanie na korzystnych warunkach projektów zgłaszanych przez młodych przedsiębiorców.

Bruksela, 30 maja 2013 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO